

P o s u d e k

rigorózní práce Mgr. Heleny Lucákové na téma "Postavení kraje
v systému veřejné správy"

Předložená práce byla dokončena v prosinci 2007. Má celkem 172 stran. Kromě úvodu a závěru je rozdělena na 5 částí. Připojen je obsáhlý přehled odborné literatury, označený jako "prameny" (s. 165 - 169). Na samém počátku práce je umístěn Seznam použitých zkratk.

První část je nadepsána "Prameny práva regionální samosprávy" (autorka používá výrazu "právo regionální samosprávy" pro souhrn právních norem upravujících postavení vyšších územních samosprávných celků, přičemž slova "regionální" užívá - jak na s. 5 uvádí - s ohledem na evropský kontext ; postavením hl.m. Prahy se ovšem v práci nezabývá). Rozebírá tu ústavní zákony i zákony obyčejné a prováděcí právní předpisy, jakož i některé součásti práva komunitárního a některé akty Rady Evropy. Stručně se věnuje i aspektu komparativnímu (zejm. Slovenská republika). Ve druhé části se autorka věnuje pojmu a základním znakům kraje (kraj jakožto veřejnoprávní korporace, jeho územní a osobní základ, právo na samosprávu). Ve třetí části práce je rozebírána působnost kraje (samostatná nebo-li samosprávná působnost, ve vazbě na čl. 105 Ústavy působnost přenesená nebo-li působnost ve výkonu státní správy). Část čtvrtá je věnována orgánům kraje (zastupitelstvo, rada, hejtman, zvláštní orgány, krajský úřad) ; v souvislosti se členy zastupitelstva tu kladu otázku, proč v § 33 KZř není obsaženo obdobné ustanovení jako v § 69 odst.4 OZř, a jak má být vykládán názor autorky obsažený v pozn. 313/ na s. 105 (vztah ust. § 34 odst.3 KZř k ust. § 8 zákona o střetu zájmů). V části páté je pak rozebíráno postavení kraje z různých hledisek.

Práce je po obsahové stránce důkladná, autorka se podstatnými otázkami tématu nejenom zabývá, ale poskytuje i na ně zpravidla vyhovující odpovědi. K některým nabízeným řešením by sice byla možná diskuse, žádné zásadnější výhrady k textu však neuplatňují. Autorka vhodně pracuje s právními předpisy i se soudní judikaturou a využívá rozsáhlého rejstříku odborné literatury, o čemž svědčí také celkem 434 poznámek pod čarou. Po formální stránce je práce kultivovaná.

Doporučuji, aby v rámci obhajoby práce se autorka vyjádřila k těmto otázkám :

1. Co se rozumí "jinými právními předpisy", jimiž jsou kraje a jejich orgány (§ 16, § 30 KZř) povinny se řídit ? Jak nahlíží autorka na konstrukci hierarchického uspořádání podzákoných právních předpisů, jak byla naznačena v nálezů Ústavního soudu č.13/2005 Sb.ÚS (sv.36), a na její význam pro správní praxi (viz též úvahy autorky na s.89) ?

2. Na s. 84 autorka uvádí (ve vazbě na čl. 105 Ústavy), že "úkol uložený správnímu orgánu je však jistě zároveň úkolem subjektu, o jehož orgán jde". Bylo by žádoucí, kdyby vysvětlila, co tím konkrétně rozumí a v čem vidí rozdíl mezi samostatnou působností "kraje" a přenesenou působností "orgánu kraje" (srov. též text na s. 142 n.).

24. března 2008

doc. JUDr. Vladimír Mikule,
oponent
